

[Knud Lind]

tidligere justitsminister Henning Rasmussen fra denne talerstol påstod, at ingen person, som havde overtrådt loven om euforiserende stoffer, kunne få dansk indfødsret. Da jeg stillede spørgsmålet, begyndte det at vakle. Det viste sig jo, at de tal og de emner, jeg nævnedes, såmænd bare drejede sig om årene fra 1978 til 1980. Ministerens tale heroppe var altså usand, den holdt ikke, og derfor er vi nødsaget til at gå videre.

Så vil jeg gerne have lov til til slut at sige, at det er jo reelt sådan, at vilkårene er, at det kører herved gennem folketetinget, og så må man lave vilkårene om, hvis man ønsker det.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg vil gerne følge hr. Glistrups opfordring til at komme med klare udtalelser og vil derfor gerne stille tre spørgsmål, som jeg beder hr. Knud Lind om at besvare. Det ene er: er der nogen af dem, som indenrigsministeren har foreslået skulle have dansk indfødsret, der har gjort sig skyldig i vold, trussel på livet eller handel med eller besiddelse af narkotiske stoffer? Hvis det ikke er tilfældet, hvorfor i alverden skriver hr. Knud Lind det så i denne betænkning?

Det næste spørgsmål angår det, der står ovenover i betænkningen, om, at man vil ændre de senere års tilbøjelighed til at se gennem fingre med grovere lovovertrædelser: er der nogen af de personer, der er nævnt i indenrigsministerens forslag, der har gjort sig skyldig i grovere lovovertrædelser, og hvad forstår hr. Knud Lind ved grovere lovovertrædelser?

Og endelig – og det går direkte på ændringsforslaget om de tre personer, som man siger ikke skal have dansk indfødsret – vil jeg gerne stille hr. Knud Lind det spørgsmål: hvis disse tre havde været danske statsborgere, ville hr. Knud Lind så mene, at de straffe, de har fået, ville forhindre dem i at blive medlemmer af folketetinget?

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er jo en sag, det er vanskeligt at diskutere. Som en af dem, der har den helt faste opfattelse, at vi ikke på nogen måde vil bidrage til at hænge navngivne mennesker ud i offentligheden, har jeg meget svært ved at svare på de uartikulerede anklager, som hr.

Knud Lind bl. a. retter imod de mennesker, der søger indfødsret, og jeg har ikke til hensigt at gå ind i noget, der kan ligne en identifikation af de forskellige sager. Jeg vil bare sige, at de bemærkninger, hr. Knud Lind og hr. Dohrmann kommer med, giver hele folketetinget og skal tjene til at give hele befolkningen det indtryk, at indfødsretsudvalget, indenrigsministeriets indfødsretskontor og indenrigsministeren ikke ved, hvad det drejer sig om, og ikke ved, hvordan de skal handle ansvarligt over for den danske befolkning.

Og så nævnes der drastiske ting, som er fuldstændig ude af trit med det faktiske indhold af indfødsretslovsforslaget.

Så vil jeg gerne sige til hr. Knud Lind, som jeg tror for femte eller sjette gang bebrejder mig, at jeg har sendt ham et lille, kort, korrigerende brev efter en diskussion i folketetinget, at jeg skal nok en anden gang lade være med at gøre opmærksom på, at min udtalelse måske var lige vel firkantet, for jeg får jo kun utak for det, hr. Knud Lind.

Jeg vil gerne i den anledning sige til folketetinget, at jeg sagde under diskussionen om indfødsretslovsforslaget for nogen tid siden, at der ikke blev optaget folk på indfødsretslovsforslaget, der var dømt for handel med narkotika. Da jeg gik ned fra talerstolen, blev jeg klar over, at det meget vel kunne forstås på den måde, at f. eks. mennesker, der for nogen tid siden havde fået en lille dom for at være i besiddelse af eller have handlet med små mængder af hash, ikke ville kunne få indfødsret i Danmark. Hr. Knud Lind siger så, at han gerne ville have haft at vide, hvor mange af dem, der havde fået indfødsret siden 1978, der var dømt efter loven om euforiserende stoffer. Det gjorde jeg opmærksom på i et svar til indfødsretsudvalget: der var tre, og der var i alle tre tilfælde tale om små domme, gamle domme, hvor det drejede sig om handel med hash i små portioner. Der var ikke i de 2-3 år tale om mennesker, der havde handlet med hårde stoffer, og det var det, jeg mente i mit svar til hr. Knud Lind. Det var den lille korrektion, jeg kom med skriftligt over for hr. Knud Lind.

Så vil jeg gerne sige i anledning af det, som er blevet sagt om retningslinjerne, at det er ganske rigtigt, som hr. Tastesen siger, at retningslinjerne er fastsat af indfødsretsudvalget for efterhånden nogle år siden. Den praksis, som indenrigsministeriets indføds-